

Черленюк Альона Миколаївна

5 курс, факультет соціології і права,
НТУУ «КПІ»

Науковий керівник:

Польська Т. Д., к.філос.н., доцент кафедри
теорії та практики управління,
ФСП НТУУ «КПІ»

Інформаційно-комунікативна компетентність державного службовця в умовах інформатизації суспільства

Один із шляхів до побудови демократичної, незалежної та конкурентоспроможної держави є створення інформатизованого суспільства. Побудова в Україні сучасного інформатизованого суспільства відбувається суперечливо та складно. Це пов'язано з тим, що Україна переживає злам старої управлінської системи та потребує нових фахівців-управлінців.

В умовах впровадження «Електронного урядування» в Україні виникла потреба в реорганізації управління державною службою. Динамізм та масштабність впровадження в державне управління інформаційно-комунікативних технологій, зумовили необхідність у досягненні відповідного професійно-кваліфікаційного рівня державного службовця в контексті інформатизації.

Інформаційно-комунікативна компетентність державних службовців полягає у вмінні використовувати нові технології і технічні засоби при роботі із інформацією, орієнтуватись в інформаційному потоці та конструктивно взаємодіяти з людьми. Такі вміння та навички формують інформаційну культуру особистості і виступають основою для успішної професійної діяльності в системі державного управління.

В Україні створена законодавча база для регулювання професійної компетентності посади керівного апарату та мінімальні вимоги до рівня професійної компетентності осіб, які претендують на зайняття цієї посади.

Практичний досвід показує, що не завжди державні службовці володіють знаннями, навичками та вміннями, які необхідні для виконання посадових

обов'язків. Зокрема, ми можемо спостерігати відсутність навичок міжособистісного професійного спілкування, вміння здійснювати пошук та відбір інформації, проводити аналіз і синтез отриманих даних, організовувати, зберігати та представляти інформацію, а також вирішувати задачі із застосуванням програмного забезпечення. Причиною цьому є по-перше, відсутність у державного службовця мотивації до вдосконалення своїх професійних знань та вмінь необхідних. Це зумовлено відсутністю належного стимулювання державних службовців з боку держави. По-друге, особистісні та професійні якості не відповідають сучасному рівню вимог. Та по-третє, недостатність в державному управлінні усталеної традиції дотримання норм та правил поведінки, які стимулюють і підтримують процеси інтенсивного вдосконалення фахівців-управлінців в сфері інформатизації.

Висока інформаційно-комунікаційна компетентність державних службовців є показником цивілізованої системи державної служби та одним із інструментів вирішення проблем ефективного функціонування державного управління.